

Versijnt tweewekelijks (niet in juni, juli, augustus, september) Afgiftekantoor : 1050 Brussel 5. Verantwoordelijk uitgever : Geert Baetens, Pleinlaan 2, 1050 Brussel

De Moeial

...Studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, i.s.m. BSG, VO en Dienst Cultuur...

Focus Research organiseert

Betoging tegen de teloorgang van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek in Vlaanderen

In het kader van de nakende betoging op donderdag 6 februari, kregen we in de pers al één en ander te horen. Dat er wel degelijk iets aan de hand is, blijkt niet alleen uit de veelvuldigheid van de berichten, maar ook uit de veelheid van informatiekanalen waarlangs deze berichten ons bereiken.

Zwat alle kranten en tijdschriften, radio en televisie, hebben er ondertussen hun tijd al aan besteed en zelfs de Franstalige pers bleef ondertussen niet onberoerd. Omdat we het zelf niet beter konden formuleren, noteerden we dan ook het volgende, toch wel opmerkelijke en vrij goed samenvattende artikel:

Doodknippen

Er klinkt met de nieuwe winter een nieuw geluid in Vlaanderen: de wetenschap schreeuwt om hulp. De jongste dagen klonk vanop universiteiten, beursinstellingen,

Wetenschapsbeleid dezelfde boodschap: als

er niet snel iets gebeurt, is onze wetenschap ten dode gedoemd.

Ten dode gedoemd. Een beeld dat door andere belangengroepen al zo versleten is, dat niemand nog hoort wat er letterlijk wordt gezegd. Jammer genoeg bedoelen wetenschappers meestal letterlijk wat ze zeggen.

Maar dat weet de burger niet, en de kans is dus klein dat de boodschap overkomt. Dat hebben de onderzoekers dan wel aan zichzelf te danken. Tot voor kort hebben ze altijd verzuimd de politici en het publiek uit te leggen waar ze mee bezig waren, en onbekend maakt onbemind. Voor de burger is een wetenschapper een soort professor Zonnebloem: hooggeleerd, maar buiten deze wereld staand. Waarom zou deze wereld dan wakker liggen van wat er met de Zonnebloems gebeurt? La revolution n'a pas besoin de savants.

De geleerden moeten wel heel zwaar voor decennia negeren van hun plicht tot letterlijk te nemen, en dat de wetenschap

uiteindelijk niét buiten onze wereld stond, zullen we pas merken nadat de kip met de gouden eieren dood is.

En het slachten is goed bezig. Rektor Dillemans wees er in Leuven bij de nieuwjaarsreceptie voor zijn personeel op, dat de vakbonden zelfs tijdens de ergste syndicale strijd de hoogovens niet stillegden, omdat het zo enorm veel kostte om ze nadien weer op gang te brengen. Wat geldt voor hoogovens geldt ook voor laboratoria.

Een equipe en een expertise opbouwen kost tien jaar. Ze vernietigen slechts een pennetrek. Er zijn al pennetrekken gezet. Niet alleen Dillemans smeekt om ten minste de basisapparatuur en een aantal mensen te mogen houden, tot de tijden weer beter worden. Dit soort besparingen kost uiteindelijk meer dan ze opbrengen.

Het is al zo vaak gezegd: grijze materie is onze enige delstof. We kunnen onszelf nog even bedriegen door het fundamenteel onderzoek te stoppen om het toegepaste te overleven. Maar vraagt zich dan niemand al wat er wordt toegepast? Het helpt

niet de kip te verwaarlozen om beter voor haar eieren te kunnen zorgen. Fundamenteel onderzoek is onze enige wissel op de toekomst.

Het móet worden bekostigd, en niet door de industrie, al doen de slimme bedrijven dat wel. Door de samenleving. Fundamenteel onderzoek is immers de emanatie van een van de meest fundamentele kenmerken die de mens tot mens maken: zijn nieuwsgierigheid. Daarmee oversteeg hij de blinde natuurwetten, schiep hij hulpmiddelen die tijd vrijmaakten voor meer dan het pure overleven, voor kunst, schoonheid, filosofie, cultuur. Kortom, een menswaardig leven.

Mogen we dat opgeven? Onze minder fraaie kanten blijven, zoals de hebzucht die ons milieu bijna onleefbaar maakte. Wie moet de nieuwe middelen leveren om dat op te lossen?

Niet de geleerden van bij ons, blijkbaar. Voor wetenschapsbeleid stond België naast, of achter, Portugal en Griekenland. België heeft jaren de kunst hooelend van hard te knippen, maar niet dood te doen. Vlaanderen

mag het nu zelf doen, en lijkt het inderdaad beter te doen. Doodknippen, bedoelen we

Tussen ontdekking en toepassing verloopt meestal tien-vijftien jaar. Flanders Technology zal de politieke carrière van zijn oprichters dus wel overleven. Pas dan zal blijken dat het laatste gouden ei op Flanders Technology is getoond, en dat de slachters van de kip niet meer ter verantwoording kunnen worden geroepen.

Dat laatste moeten we dus nu doen. UIT, De Standaard 13/1/92 Pieter VAN DOOREN

Betoging op donderdag 6 februari, 14:00 uur E. Jacqmainlaan (WTC-torens)

Over de censuur in een studentenkrantje...

VETO in de ban van de kerk!!!

"De K.U. Leuven is nu niet precies het typevoorbeeld van absolute tolerantie, maar sinds het rektorat van Pieter De Somer en zijn opvolger Roger Dillemans kan een zekere openheid op religieus en ideologisch gebied haar doorgaans toch nagegeven worden. Aan onze unief zijn er echter naar verloop enkele hard-liners aktief die gretig zouden zitten te wachten op elk incident dat niet strookt met de hoge idealen van een katholieke universiteit. Deze Opus Dei-watchers leggen dossiers aan van alle geschriften die volgens hen de katholiciteit en de opdracht van K.U. Leuven ontzien. De informatie die ze vergaren, belandt op het bureau van de kardinaal of van één of andere hooggeplaatste persoonlijkheid in het Vaticaan. Daar zal men al en toe de wenkbrouwen eens fronsen, maar meestal blijft het daar wel bij. Ondertussen leeft bij de academische overheid wel de latente vrees dat de kerk die doorgepaste 'informatie' op een voor de K.U. Leuven schadelijke manier zal gebruiken." (Dirk Boeckx, citaat VETO jaargang 18 nummer 16 pagina 1).

In 1834 verhuisde de door het Belgisch Episkopaat opgerichte Katholieke Universiteit van Mechelen naar de leegstaande gebouwen van failliete Rijksuniversiteit Leuven. Dat ze er zelf fier op zijn te pretenderen te bestaan sinds veertienhonderd-en-zoveel en bijgevolg de oudste universiteit ter wereld te zijn (hoewel de universiteit van Coimbra reeds 200 jaar langer bestaat), zou best wel eens tekenend kunnen zijn voor het conservatisme van deze élite-universiteit. Daarom achtte

baron Dillemans het voldoende een zeer ludiek opgevat tekstje aan te grijpen om de gehele (of toch bijna gehele, want hij is niet Onleifbaar) oplage van VETO nummer 15 in beslag te nemen. De redactie werd verplicht zich openbaar te verantwoorden en de rubriek "Rechtsboven" op te heffen. LOKO (Leuven's Overkoepelend KringOrganisatie) moest zich distantiëren van het artikel en de verantwoordelijken hun 'verantwoordelijken opnemen' (lees: ontslag nemen), dit alles onder de dreiging van tuchtmaatregelen. De redactie heeft echter besloten de verantwoordelijkheid voor het artikel te delen. LOKO distantiëert zich van het artikel maar steunt de redactie en stelt dat de toepassing van het tuchtreglement niet gewenst is.

Dat de rektor zich stevig mispakte met deze censuurmaatregel is allang gebleken want dit alles werd uitgebreid besproken in De Morgen en op Studio Brussel (waar professor Masschelein zelfs durfde beweren dat het niet ging om een inbeslagname). Omdat de Leuvense Akademische Overheid weinig invloed heeft op De Moeial volgt hier het gewraakte artikel in al haar glorie.

"We moesten van haar houden, vroeger. Reeds als zevenjarige dreumessen werden we gedwongen om deze kwasi-goddelijke vrouw te bewonderen, te aanbidde en haast fysiek lief te hebben - we gaven kusjes op haar foto, bij ons in de lagere school. Gillend werd ik's nachts wakker, tijdens de zovoeleste verwarrende droom over mijn oosterse prinses en slaapdronken hobbeide zij, de

Maagd uit Calcutta, op een melaalse ofiant door mijn donkere kamer. Ah, Moeder Theresa, Wat Waart Gij Schoon!

Voor al blauwe sari sprak mij aan. Een licht windvlaagje was genoeg en - hups! - terwijl de leprozen wanhopig grabbelden naar hun wespattende endjes vinger en neus, fladderde uw half-dorschijnend hamdje opwindend omhoog en verraadde een stukje ongeschonden enkel. En zie, mirakel! Binden zagen het licht door hun eterende ogen, lammen sleepten zich wanhopig voort (oh wee hun geslacht al schurend in het zand), en allen lonkten naar uw reine vlees en stamelden - letterlijk - door één mond 'God...'

Mijjaar, borsten heeft ze niet, maar benen! benen... Want dat had de voorzigtigheid haar gegeven, en daarom kust Johannes Paulus met hijgerige overgave mijn Moeder Theresa's voeten, terwijl de zondige wellust van zijn Pools-paapse tong druipet: ze heeft

olijfbruine, vollere, zachtere en - ook Theresa is maar een mens - harigere benen die welke destijds Eva om Adam's lenden welfde. En daarom - en hiermee verkondigen wij een van de Zeven Mysteries - gaan alle Indische bedelaars plat voor haar:

Om een beetje onder haar sari en zo naar 'steeds meer been' te kunnen kijken. En Theresa? Theresa getuigde dapper en eenzaam van haar geloof door onverzettelijk dit Kruis te blijven dragen, in de broeierige steegjes van Calcutta. Zij weet dat God dit alles weet (wat wij je. Hij heeft haar trouwens geschapen) en dat Hij daarom haar ooit tot zich zal nemen - gelijk heeft-je, de Oude Snoeper. Misschien leest u het volgende week in Veto."

De Moeial redactie steunt de VETO redactie in haar strijd voor persvrijheid

Fiat Lux & Vincere Tenebras.

INHOUD

- blz.1 Focus Research Censuur Veto
- blz. 2 Open Tribune Waeljes
- blz. 3 S.O.S. RUG Wiskundige modellen Oproep betoging
- blz 4 Filmnieuws Agenda St. Valentijn
- blz. 5 Kultuurkrant
- blz. 6 RvB-nieuws Gouden Prosper Interview Prof. Dewilde
- blz. 7 Parochieblad Zoekertjes e.a.
- blz. 8 V.O. studentikoos Strip "Barto Matic"

Beste lezer(es).

Wat verder volgt is bedoeld als kritiek en aanvulling op het interview "Een gat is een gat, zei de boer en hij sprong op zijn paard", dat verscheen in Moeial nr. 6 van 21 januari 1992. Voor alle duidelijkheid wil ik benadrukken dat mijn opbouwende (niet afbrekende) kritiek slechts betrekking heeft op een gedeelte van het artikel en dat het dus geen zinszin of bedoeling is het artikel in zijn geheel de grond in te boren.

Op feiten gebaseerde ervaring heeft mij geleerd dat de meeste heteroseksuele mannen lijden aan een 'ziekte' die moeilijk te genezen valt, nl. homofobie. Daarom sta ik nogal skeptisch tegenover de bewering dat er "ook steeds een flink aantal hetero's" naar activiteiten van H.L.B. komen.

Homofobie is in veel gevallen een gevolg van het neukgerichte denken van de hetero's. Het gaat hier om een projectieverschijnsel: als een hetero een mooi meisje ziet, dan zakken zijn verstandelijke capaciteiten tot tussen zijn benen en zou hij haar liefst onmiddellijk bespringen. Hij denkt dat dit ook het geval is bij homo's als ze een knappe jongen zien. Hij vindt zichzelf natuurlijk een knappe jongen, neemt bigevolg in gedachten (onbewust) de plaats in van "het mooie meisje" uit de heteroseksuele relatie en projecteert hetzelfde zelfbeeld op de homo. Een andere oorzaak van homofobie is natuurlijk de vrees voor het onbekende, maar daar kom ik straks op terug.

Er is ook een fundamenteel verschil tussen de houding van homo's en hetero's t.o.v. homoseksualiteit. In het eerste geval is de homo's vaak veel lichamelijker, er wordt vaker geknuffeld. Hoe komt het dat dit niet

het geval is bij hetero's? De reden ligt voor de hand; weer eens het neukgerichte denken van de hetero's. In tegenstelling tot bij de homo's, wordt een potentiële partner bij hetero's enkel geknuffeld met de bedoeling van zo snel mogelijk nadien "fucky-fuck" te doen. Bij homo's komt deze houding veel minder voor. Daar wordt de knuffel niet beschouwd als een goedkoop middel, maar als een doel op zich, dat uitdrukking geeft aan oprechte gevoelens van sympathie - in de meest brede zin van het woord.

Waarom is het dan zo dat de publieke opinie zich veel minder negatief (maar niet veel positiever) opstelt tegenover homoseksuele jongens dan tegenover lesbische meisjes??? Het antwoord ligt voor de hand: (ik weet dat ik in herhalings val, maar het is weer eens) het neukgerichte denken van de hetero's. Meer "to-the-point" komt het hier op neer: een vrouw die men als man niet kan bespringen, waarvoor is die nog goed!? Natuurlijk aanvaardt hetero's dat vrouwen leeder zijn voor elkaar. In hun ogen is dat immers een typisch element van het vrouwelijk gedrag. Een man die zo handelt is immers geen man maar een mietje, een nicht, een flicker, volgens mij zijn de meeste lesbiennes zich daarvan bewust (al kan dit bewustzijn soms onderbewust zijn) en blijven ze daarom liever achter de schermen. Aanvaarding en (on)zichtbaarheid zijn dus nauw met elkaar verbonden. Het feit dat lesbische meisjes geen of weinig bekende voorbeelden hebben weegt, naar mijn mening, minder zwaar door dan het besef dat men niet aanvaard zal worden als men zich niet volgens een bepaald patroon gedraagt; nl. als lustobject voor heteroseksuele mannen. Het besef dat daar niets van klopt is een idioot of een hypokriet. Ik maak deel uit van een zeer

kleine groep personen van het mannelijk geslacht die ooit in hun leven eens iets gekonsumeerd hebben (in mijn geval twee pintjes) in een bar voorbehouden aan personen van het vrouwelijk geslacht (lees: lesbiennes). Ik weet dus verdomd goed waarover ik spreek.

Als er iemand bestaat van het mannelijk geslacht die op zijn minst evenveel moeite heeft als een lesbische vrouw om door de maatschappij aanvaard te worden voor hetgeen hij werkelijk is, dan is dat toch wel zeker de biseksueel. In verband met homofobie had ik het reeds over de vrees voor het onbekende. Meer nog dan voor homo's zijn hetero's bevreesd voor biseksuelen. Dat komt doot het feit dat er naast de gewone homofobie nog een bijkomend element is: een biseksueel voelt zich ook aangetrokken tot vrouwen; en in veel gevallen zelfs in de eerste plaats tot vrouwen. Daarbij komt nog dat bi's in veel gevallen beter zijn in bed (wat heteroseksuele relaties betreft) dan hetero's. Voor de meeste hetero's is de biseksueel een homo waar een draadje aan los zit. En een niet gering aantal homo's ziet de biseksueel als een hypokriet die zijn homoseksualiteit wil afzakken om beter aanvaard te worden door de maatschappij. Er bestaan dus zowel hetero's als homo's die vinden dat het woord "biseksueel" niet overeenkomt met iets dat daar in de werkelijkheid aan beantwoordt. Deze houding is het gevolg van een kinderachtige kortzichtigheid die mogelijk verklaard kan worden door het feit dat biseksualiteit niet zo goed af te leiden valt uit iemands daden als hetero- of homoseksueel. In zijn boek *Het Mona Lisa syndroom, mannen met vrouwelijke gevoelens en hun invloed op cultuur en wetenschap* (Tirion, Baarn, 1991) - dat ik de lezer ten stelligste aanbeveel - schrijft Prof. Dr. Leon Kaplan: "Biseksualiteit bestrijkt een breed spectrum van gevoelens en is allerm minst een seksuele kontakten gebonden. daarom kunnen mannen ook zonder meer in hun genegenheden biseksueel zijn hoewel ze hun vrouw hun leven lang fysiek trouw blijven. In veel gevallen houden dergelijke mannen zelfs evenveel van hun vrouw als van een vriend, zonder dat daar ook seksuele relaties met die andere man uit voortvloeien (Coleman, 1985; Mcness, 1973). Het hangt er alleen van af welke erotische signalen op de betrokken man, met welke intensiteit en op welk moment, stimulerend inwerken (Storms, 1978). Veel mensen denken echter in zwart-wit (=goed en kwaad), waarbij geen plaats gelaten wordt voor de grijswaarden. Indien men deze redenering doortrekt naar de verhouding hetero/homo, is het duidelijk dat de homoseksueel voor deze lieden de inkamatie van het kwaad symboliseert. Spijtig genoeg zal het nog lang duren voor dit manicheïsme, dat geluigt van een enorme achterlijkheid en debiliteit, ophoudt te bestaan. Het is echter niet omdat deze opvatting verkeerd is, dat de opvatting van de voorzitter of ondervoorzitter van het H.L.B., die daar lijnrecht tegenover staat, de juiste is. Volgens hen bestaat er noch homoseksualiteit, noch heteroseksualiteit, enkel seksualiteit tout court, met een heel skala aan mogelijkheden gaande van 100% homo tot 100% hetero. In werkelijkheid is het niet zo simpel als dat. Men kan de mensen volgens hun seksualiteit immers in 9 groepen onderverdelen:

1. 100% heteroseksueel.
2. 100% homoseksueel.
3. homo-erotische hetero's.
4. hetero-erotische homo's.
5. hetero's die af en toe homoseksuele

betrekkingen hebben.

6. homo's die af en toe heteroseksuele betrekkingen hebben.

7. hetero's die meer dan af en toe homoseksuele betrekkingen hebben.

8. homo's die meer dan af en toe heteroseksuele betrekkingen hebben.

9. personen die in ongeveer dezelfde mate heteroseksuele als homoseksuele betrekkingen hebben.

De mensen die behoren tot de groepen 3 of 4 zijn mensen die, wat hun daden betreft, 100% hetero of homo zijn, maar niet wat hun gevoelens betreft. In verband hiermee vinden we bij Kaplan het volgende: "40 tot 60% van alle mannen reageert gevoelsmatig op deze of geneerlei wijze op een ander man".

De ogen zijn de spiegel van de ziel. Wie zelf homo is kan van een ander merken of die ook homo is door hem recht in de ogen te kijken. Dat geldt trouwens ook voor lesbiennes. Het is een methode waarbij men veel minder (ik zou zelfs durven zeggen bijna geen) kans heeft om er naast te zitten dan als men zich beroept op uiterlijke gedragingen van een persoon om daaruit zijn of haar seksuele gaardheid af te leiden.

Naarmate men hoger opklimt in de maatschappij, vergroot men ook het percentage homo's. Dat wil zeggen dat, percentageel gezien, het aantal homo's dat hoger onderwijs gevolgd heeft groter is dan het aantal homo's dat geen hoger onderwijs gevolgd heeft. Daarom verwondert het me niet dat er zoveel homo's zijn in de zakenwereld.

De seksuele gaardheid wordt bepaald tijdens de zwangerschap. De opvoeding kan daar niets (of althans zeer weinig) aan veranderen!!!

M dT

Weldra kan je ook bellen...

....naar de homo- en lesbiennelij!

In onze maatschappij heeft de telefoon een belangrijke plaats ingenomen. Hij wordt ook gebruikt om mensen te helpen. In dit kader werken bijvoorbeeld tele-onthaal, de aidstelefoon e.a. Wie nood heeft aan een gesprek kan naar zo'n groen nummer bellen. In de nabije toekomst zal een groep van vrijwilligers hetzelfde opstarten voor homo's en lesbiennes in België. Men kan dan anoniem inlichtingen opragen. Mensen die hun eenzaamheid willen doorbreken of een geval van discriminatie willen melden, kunnen hier terecht.

Om op een duurzame basis van start te kunnen gaan, willen we een reserve aanleggen van vrijwilligers. Elkeen die geïnteresseerd is om mee te werken of die meer inlichtingen wil, kan best een briefje schrijven; op elke brief die we krijgen, wordt zeker en vast geantwoord. Kandidaten, ongeacht hun seksuele voorkeur, krijgen een opleiding alvorens ingeschakeld te worden.

Kristof Demasure

Project: "Homo en lesbiennelij"
Kolenmarktstraat 81
1000 Brussel
02/512 48 09

London Calling

Zaventem zaterdag 5u30. Zo vroeg en al zoveel mensen op de been. Je houdt het niet voor mogelijk. Valisezen worden weggeklad, Chinezen nemen hun laatste afscheidstolotjes, glimlachende juffrouwen overhandigen tickets, veiligheidsagenten staren voor zich uit en dromen van hun bed, hun nachtdienst zit erop. Ik begeef mij naar één van de vier British Airways-loketten, overhandig al gauw mijn ticket en staar naar de niet onknappe hostess. Vooraleer ze de welbekende vraag wil stellen, antwoord ik met een zekere fierheid: "niet-rolkers en aan het venster alstublieft", en dit om duidelijk te maken dat dit niet mijn eerste speedbird courier-trip is. Om 6u30 stijgt de Boeing 737 op met bestemming Londen. De boordcommandant weet te vertellen dat de weersomstandigheden optimaal zijn en na het mini-ontbijt bevinden we ons al boven Zeebrugge. Het prachtig uitzicht brengt mij in een heerlijke vakantie-stemming en mijn dag kan niet meer stuk. Om 7u30 landt het vliegtuig in Heathrow waar ik vlog de enveloppe, die mij in Zaventem werd overhandigd, afgeel aan het daarvoor bestemde loket. Het is 8 uur als ik een 'one day-ticket' koop voor 3E10 (in de week maar te verkrijgen vanaf 9u30) waarmee je de volledige dag over het gehele net (metro-bus) kan reizen. Na veertig minuten op de Piccadilly-lijn stap ik in Hyde Park Corner af waar ik een dubbeldekkbus richting Marble Arch neem. Londen ligt er maar verlaten bij, er rijden meer bussen dan er mensen te zien zijn op straat. Hoogst waarschijnlijk zitten ze nog allemaal aan de ontbijttele 'eggs and bacon' te vreten terwijl een sleevolle BBC-stem het nieuws voorleest. Zelfs Oxford Street, de

winkelsstraat bij uitstek, ligt er buiten de rijen autobussen verlaten bij. De winkels openen om 9u30 en plotseling zijn ze er. Uit het niets komende stromende consumenten de groot-warenhuizen en boekies binnen. Platenkiefhebbers kunnen er terecht in de reuzeplaten-zaken zoals HMV en Virgin. Je treft er zelfs een heuse C&A. Ik besluit verder te reizen per bus en neem er eenrichting Camden Town. Het toffe aan de bussen is dat je op en alstapt wanneer je wil. Verlies echter je ticket niet want om de vijf stappen wordt je gecontroleerd. You're not in Brussels, remember that!

Na een leuke trip met verschillende haltes kom ik rond de middag aan in Camden Town. Elk week-end is er daar de Stables-Market waar je zowal alles kan kopen, van zeer modeme naar zeer oude kleren, zelfbedrukte T-shirts, vegetarisch eten en noem maar op; voor weinig geld kan je er zelfs je haar laten knippen/scheren. Al de kraampjes worden er opengehouden door vooral jeugdige personen en passen perfect in het kader van de

oude fabrieksgalerijen en -straten. De sfeer is er geweldig. Tot mijn grote spijt stel ik vast dat er mij nog maar twee uren overblijven vooraleer de grote ijzeren vogel mij weer naar het belgieland terugbrengt (vanuit Camden Town heb je ongeveer één uur per metro nodig en je moet één uur voor het vertrek ter plaatse aanwezig zijn). In Heathrow verkoop ik nog vlug mijn ticket voor 1E aan een voorbijganger die er nog de hele avond mee kan reizen. In het vliegtuig wordt mij nog een overlevingspakketje toegesloopt en vooraleer ik tot het besef kom dat mijn daguitstap erop zit landen we in Zaventem. Wacht maar, Londen, ik kom terug!

L'un

Voor meer inlichtingen: jobdienst tel.: 02/541.23.16 tijdens de kantooruren. Elke dag (niet zondag) kan er een student gratis naar Londen. Functie: Koerier. Taak: enveloppe afgeven in Londen op luchthaven zelf, 's avonds idem in Zaventem. Beloning: 500,-

Oefenplein

Brood te koop!!!

Net als in Jette kunnen nu ook de kostudenten van Etterbeek en omstreken brood bestellen en afhalen in het restaurant "Ongeveer dezelfde regaling als in Jette is uitgewerkt: je komt het brood minstens één dag op voorhand bestellen en betalen aan de broodjestoep in het restaurant Oefenplein, en op de gewenste dag kom je het daar afhalen. Daarmee spaar je, mits enige planning, dus een wandeling naar de andere kant van Etterbeek uit voor een deffige bakker.

Er is keuze uit:
Wit brood: klein en groot
Bruin brood: klein en groot
Volkoren brood: klein en groot
Pistolets
Malse sandwiches (indien je harde sandwiches wenst, zit er niets anders op dan er zachte te bestellen, en ze een week in je kast te leggen. Sorry hoor.)

Over de prijzen wenst de bewonerscommissie geen informatie vrij te geven, behalve dan dat ze zeer democratisch zullen zijn.

Meer info: Steven Vervoort, Campus kol 346.
*Hiermee is alweer een discriminatie tussen Jette en Oefenplein weggevoerd! (Zei hij, waarna heel Jette op zijn paard zat.)

Noodsignalen van de andere Universitaire Titanics.

" "

'Er broeit iets aan de rechtsfaculteit'. Zo opent het studententijdschrift Schamper van de Universiteit Gent een opmerkelijk artikel over de onvrede van de rechtsstudenten over het reilen en zeilen van hun faculteit. Het 'platform rechtsstudenten' kwam eind december met een petitie voor een intelligenter vorming in de rechten op de proppen. Hun kritiek werd geuit 'op het feit dat één op vier 1ste lic. studenten moet bissen. Daarnaast eisen ze dat 'in hun studie meer de nadruk komt te liggen op het verwerven van inzicht, eerder dan op het verrichten van immens geheugenwerk'. Andere eisen betreffen de contacten tussen academisch personeel en studenten, omstandigheden tijdens de examens en een meer praktijk-gerichte opleiding.

Naast dit platform is er ook een persoonlijk initiatief van ene Peter Leparque uit de derde licentie rechten. De persoon in kwestie verspreidde twee open brieven aan de decaan van de Faculteit, Prof. Ghysbrecht. In deze brief noemde hij de faculteit 'eerder een leerschool voor onrecht dan een voor recht', hierbij verwijzend naar de 'veelvuldige verkrachtingen van het examenreglement en de gedragscode' die gangbaar zijn. Hij vervolgt:

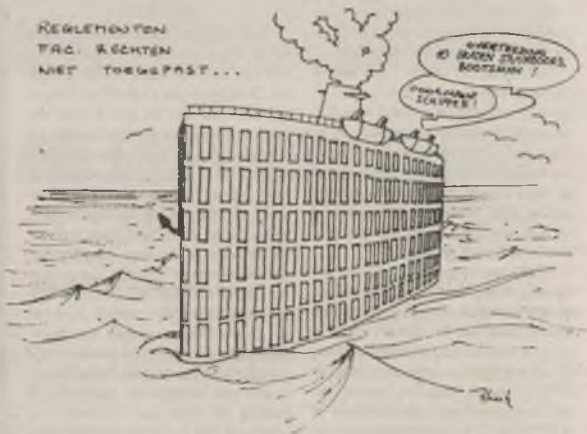
"een rechtsfaculteit die de studenten de wetten aanleert maar zelf haar eigen reglementen niet naleeft vormt een heuse absurditeit". Leparque hoopt met dit initiatief zijn medestudenten wakker te schudden om aldus een bredere aktie op het getouw te zetten. Ook het VRG werd hiervoor aangesproken. "Ik hoop dat het VRG zich volledig achter deze eisen kan scharen, tenslotte dient een studentenkering voor meer zaken dan alleen het organiseren van feestelijkheden en van die dingen. Een kring heeft ook de taak wat er onder studenten aan opinies leeft over het verkregen onderwijs naar buiten te brengen en wantoestanden aan te klagen." De kring reageerde door zelf een standpunt uit te brengen. De bedoeling is om uiteindelijk het professorenkorps te verplichten om zich via een petitie achter deze eisen te scharen. Voorts is het de bedoeling de aktie uit te breiden naar de andere faculteiten om zodoende de onrechtmatige toestanden schuilende achter het uitgeholde blazoen van de universiteit op te kuisen.

Indedaad, het is een schrijnend waanzinnige toestand dat de instantie die instaat voor de opleiding van onze rechters en advocaten zelf niet in staat is om een minimum

aan eigen reglementen na te leven. Het is dan ook niet verwonderlijk dat het zo slecht gesteld is met ons rechtssysteem.

Alhoewel moet afgewacht worden of de aktie iets zal opleveren, toont zij toch aan dat studenten geen schrik moeten hebben in opstand te komen tegen dergelijke wanpraktijken. De juiste aktie op de juiste plaats en het juiste moment kan niet genegeerd worden. Ook hier is er sprake van overtredingen van het examenreglement en andere misbruiken (we herinneren hier alleen maar al aan de problemen in de rechtsfaculteit tijdens het vorige academiejaar, zie de laatste Moeials van vorige jaargang), zodat je je kan afvragen of dergelijke aktie niet eveneens op de VUB gewenst is. Indedaad, indien iemand geconfronteerd wordt met dergelijke wantoestanden moet deze er niet van uitgaan 'dat er toch niets aan te doen is'. Er zijn verschillende kanalen waarlangs onrechtmatigheden kunnen worden aangeklaagd. Eerst en vooral de Moeial, VO, BSG en de kringen.

JVH

DE WAARDE VAN WISKUNDIGE MODELLEN IN DE WETENSCHAPPEN

Hoe uiteenlopend de onderwerpen en methoden van verschillende wetenschappen ook zijn, (bijna?) allemaal maken ze gebruik van het wiskundige apparaat. Dikwijls gebruiken studenten of zelfs onderzoekers de modellen die de wiskunde hen ter beschikking stelt. Het is niet verwonderlijk dat de wiskunde steeds meer wordt gebruikt in andere wetenschappen. Wat is de waarde van een extrapolatie in de ekonomie? Kan de menselijke geest weergegeven worden in getallen? Welke invloed hebben de revoluties die de wiskunde sinds Euklides en Aristoteles doorgemaakt heeft op de biologie? Heeft de kwantumfysika ons beeld van de wiskunde veranderd? Is wiskunde zelf een empirische wetenschap of enkel een taal voor wetenschappers? Kan iets wat niet kwantificeerbaar is wetenschappelijk zijn? Welke invloed heeft het niet-publiceren van niet-signifikante resultaten op

wetenschappelijke ontwikkelingen? Dit zijn vragen die verbonden zijn met de algemene vraag naar de waarde van wiskundige modellen in de wetenschappen, het onderwerp van een debat dat de Jongerenvereniging Voor Sterrenkunde in samenwerking met ILPV organiseert op dinsdag 18 februari in Aula QB om 20 uur. Als sprekers zijn professoren en vorsers uitgenodigd die in hun eigen discipline wiskundige modellen gebruiken: Franklin Lambert (natuurkunde), Domien Roggen (biologie), Jef Vuchelen (ekonomie), Peter Theuns (psychologie), Jean-Paul van Bendegem (wijsbegeerte) en Bernard Manderck (kunstmatige intelligentie). De toegang is gratis voor studenten, 100 Bf. voor anderen.

Koen Leleவர்.

Het einde van de fundamentele wetenschap in Vlaanderen

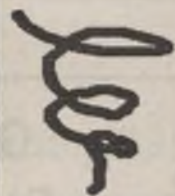
De afbraak van het onafhankelijk en humanistisch onderwijs in Vlaanderen ten voordele van de uitverkoop aan de industrie die tien jaar geleden is ingezet door onze dierbare minister van onderwijs, Daniël Coens, zet zich nu door op het terrein van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek. Na de abortus op de onderwijsvrijheid, autonomie, en democratische structuren van de Vlaamse universiteiten in het Decreet, en na de steeds verdergaande financiële afbouw van de vrije toegang tot het hoger onderwijs - in de nabije toekomst te volgen door de in bepaalde hoeken reeds lang verhoopte invoering van een Numerus Clausus - moet nu het laatste bastion van politieke onkontroleerbaarheid en onafhankelijk denken eraan geloven, t.z. het wetenschappelijk onderzoek. Indien men erin zou slagen om volgens plan de Wetenschappelijke fondsen zoals NFWO*, IKW**, of IWONL*** geheel of gedeeltelijk te ontmantelen, dan valt er weer een ongebonden gelobron weg en zullen de universiteiten of naar het bedrijfsleven moeten stappen, en verplicht zijn alleen nog aan

bedrijfsgericht, toegepast (dus niet-fundamenteel) onderzoek te gaan doen, of zij zullen het zelf moeten oplossen. Het is zoals bekend maar één universiteit in Vlaanderen die dat kan, nl. de KUL. Zo past de hetze tegen de londers dus perfect in het hele onderwijsgebeuren op Vlaams (decreet) en op Europees (memorandum) vlak. Het is in de visie van onze beleidsmakers zo dat fundamenteel onderzoek het voorrecht zal worden van enkele zogenaamde "Centers of Excellence" die nog als volwaardige universiteiten getolereerd zullen worden die bij voorkeur oud, rijk en katholiek moeten zijn. Daarom is het nodig dat de ganse gemeenschap van deze Vrije Universiteit het protest van de wetenschappers ondersteunt: indien wij niet gedegradeerd willen worden tot de Hogere Vakschool van Brussel zullen we donderdag 6 februari massaal op straat moeten komen. Het is natuurlijk wel zo dat als de wetenschappers op blijvende solidariteit van de studenten willen kunnen rekenen, zij de politieke visie achter hun protest zullen moeten verruimen. De platforntekst waar zij nu mee op straat willen komen is

immers veel te korporatistisch. 'Blijf van onze centen voor onderzoek' kan niet als een ernstige visie op de toekomst van een democratisch onderwijs in deze samenleving worden beschouwd. Als zij er niet in slagen hun gerechtvaardigde eisen in het kader van een politieke keuze voor een onafhankelijk, democratisch onderwijs te formuleren en geen aansluiting vinden met de even gerechtvaardigde eisen van de politiek veel krachtiger studentenbeweging, dan zullen zij in de politiek-ekonomische maalstroom van de kaart worden geveegd en er zal niemand meer zijn om daarover te rouwen.

* Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek
 ** Instituut voor Kemonderzoek
 *** Instituut voor Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw

GROTE VLAAMSE BETOGING TEGEN DE FINANCIËLE TeloORGANG VAN HET FUNDAMENTEEL ONDERZOEK OP DONDERDAG 6 FEBRUARI 1992. (SCHORSING VAN DE LESSEN AAN ALLE VLAAMSE UNIVERSITEITEN)

KULTUURKRANT

TREFCENTRUM Y & DIENST KULTUUR VUB

02 / 641 23 25 (23 25)

EXPO

MURARI Laurent

In het kader van Europa 1992 dachten wij eraan een reeks tentoonstellingen op te zetten met jonge Europese kunstenaars. Murari kwam als uit de hemel gevallen! Hij werd in 1954 geboren te Charleroi (België), heeft de Italiaanse nationaliteit en woont momenteel in Duitsland. Een echte Europeaan dus ...

Zelf schrijft hij over zijn werk :

De evolutie is een wettelijk aspect van de menselijke existentie. Deze zichtbare wijzigingen gebeuren op cultureel, politiek, maatschappelijk, ideologisch en filosofisch niveau.

Een kunstwerk is het verzamelpunt waar al deze veranderingen bijeengebracht worden, waar ze een gemeenschappelijk raakpunt vinden. Gedurende de samenstelling van vorm en kleur komen momenten van diepgaand denken en niet-denken voor. Beiden laten sporen na.

Deze veranderende momenten moet men kunnen grijpen om daarna terug te brengen tot hun essentie.

Vernissage vrijdag 7 februari 1992 om 19 uur in Gallery' - VUB - boven het Kulturkaffee.
Tentoonstelling in Gallery' en KK tot 7 maart 1992.
Elke werkdag van 11u30 tot 17u in Gallery' en tot 24u in KK.

VICTOR VAN HAELEN

Kunst en filosofie :

Dialogen met Mikel Dufrenne, Leopold Flam, e.a. Schilderijen, tekeningen, ideogrammen en andere illustraties van filosofisch werk door Victor Van Haelen.

Men zou deze opmerkelijke tentoonstelling niet beter kunnen karakteriseren dan met de waarden waarmee Fellini zijn film Satyricon poogde te omschrijven : een grote droomgalaxie, die in het donker verzonken ligt tussen de fonkelende scherven, die zich door de ruimte voortbewegen en op ons toegeweefd komen.

Victor Van Haelen is in de verleiding gekomen om de gelegenheid - zijn grondige lectuur van filosofische dromen, die hem sinds zo lang inspireren, te reconstrueren, met al hun raadselachtige transparantie en hun ondoorgroenlijke helderheid. Want met dromen is het, zoals Fellini ooit opmerkte, zo gesteld. Ze hebben een inhoud, die tot ons diepste wezen behoort en waardoor we onszelf uitdrukken, maar bij daglicht is de enige cognitieve waarde die wij ermee kunnen hebben, van begripsmatige, verstandelijke aard.

Vernissage vrijdag 21 februari 1992 te 18 uur in de Centrale Bibliotheek

Openingsuren :
van maandag tot vrijdag : 9 tot 21u
op zaterdag : 10 tot 16u

De tentoonstelling loopt van 21 februari tot 31 maart 1992

Centrale Bibliotheek VUB, Gebouw B&C, 1e verd.

KONCEREN

LA VIE EN BLUE'S

Cathérine Delasalle Ensemble

Met 'La vie en blues' wil het ensemble een link leggen tussen het soms zachte, soms sarkastische Franse chanson en de lome zwoelheid van de swing.

'La vie en blues' of een flirt van het chanson met monumenten uit de Jazz.

'Met een warme rokerige stem riep ze de herinneringen op aan vergeten Franse zwart-wit films uit de jaren vijftig, prenten van verlaten Noordfranse straten waar de hunkerende nostalgie naar een langvervlogen fieldie wordt gewurfd tussen een vergrijsd industrieel decor en de existentiële uitzichtloosheid van de langzaam wegtikkende tijd.'

Cathérine Delasalle : zang
Jo Vanhoute : contrabas
Koen De Cauter : sopranosax, gitaar
Dirk Van der Linden : piano

Do 6 februari - 21 u - Kulturkaffee - gratis

HUGO RACE & "THE TRUE SPIRIT"

De roots van HUGO RACE liggen in de Australische Avant-Garde rock. Momenteel gaat zijn voorkeur uit naar de Blues.

Met zijn groep "The True Spirit" brengt hij een moderne variant op de Amerikaanse Country blues of : "Spunky garage blues seen through the dirty windows of the past". (Sounds Magazine)

Na 5 jaar en 3 L.P.'s met de Australische groep "The Wractory" en een eerste solo L.P. "Rue Morgue Blues", vestigde Hugo Race zich in 1989 te Berlijn. Een tijdlang was hij gitarist bij Nick Cave & The Bad Seeds. Voor een eerste L.P. met "The True Spirit" (Earl's World) liet hij zich omringen door o.a. Rainer Lingk (Die Haut), Chris Hughes (These Immortal Souls), John Molinoux, Alex Hacke (Einstürzende Neubauten). Een tweede L.P. "Second Relevator", volgde in 1991..

John Molinoux : harmonica
Chris Hughes : drums, percussie
Ronnie Hartwig : bas
Ralph Droger : trombone, accordeon, bas
Hugo Race : gitaar, zang

Do 20 februari - 21u - Kulturkaffee - gratis

SAINT-AMOUR

Een literair programma rond liefde en begeerte

JEROEN BROUWERS
HERMAN BRUSSELMANS
ERIK DE KUYPER
BOB VAN LAERHOVEN
GEERTEN MEIJSING
MARJO VAN SOEST

BETTY MELLAERTS
JOE ROXY & HUGO MATTHYSEN
LUCKAS VANDER TAELEN & KLOOT PERWEZ
MARCEL VAN THILT

Presentatie: Benno Bernard

Woe 12 februari - 20u30 - Aula - 400fr 350lr

THEATER

DE ZWARTE KOMEDIE

Theater Leguit

"Uit zelfbevrediging, De Afwendbare Opkomst van Karel D."

Adelheid D., de dochter van Karel, is verliefd op Mohammed.

Zal hun beider geluk wreed worden verstoord?

En wat met zijn trouwe lakei Filip?

Zijn de kerstfeestjes van Karel en Filip waarachtige momenten van bezinning?

Maakt Xavier, de waanzinnige taxichauffeur, de straten onveilig?

Op deze en veel andere vragen krijgt u een antwoord in:

"Uit zelfbevrediging, De Afwendbare Opkomst van Karel D."

Met Chris Cauwenberghs, Myriam Mulder, Hans Wellens en Nouredinne Farhi, in een regie van Bert Verhoye.

Woe 19 februari - 20u30 - Aula - 100fr

RVB- nieuws

Gesprek met Prof. Dewilde

Waar de VUB de mosterd haalt ...

Gouden Prospeer

Belangrijkste opmerking bij de vergadering van de Raad van Beheer, dd. 28 januari 1992.

"Het kan verkeren" zei Bredero, o, zo lang geleden. En dat het inderdaad kan verkeren, bewees men vorige dinsdag op de Raad van Beheer.

De drukke belangrijke agenda, voorzag heel wat struikelblokken - vooral op beleids- en personeelsgebied.

Hoewel moeilijke of als "gevaarlijk" bestempelde onderwerpen nogal eens als laatste op de agenda's van vergaderingen worden vermeld (en dan spreek ik niet over de VUB in het bijzonder), konden we reeds in het prille begin van de vergadering kennismaken met het als controversieel gedoopte "Project Arsenaal".

Het Arsenaal, u weet het onderhand wel, is een project dat ter hoogte van de Waverse Steenweg in de bouw van enkele honderden studentenwoningen wil voorzien (daarnaast zouden ook andere appartementen en een congressentrum, vooral ten behoeve van de universiteit, worden gebouwd). Een deel van de studentenwoningen zou in de toekomst aan sociaal tarief worden verhuurd (zoals nu het geval is met de koten op de campussen en de Nieuwelaan).

Nu dit prestigieuze project in een tijdsperiode van zomaar eventjes 5 (vijf!) jaar alle geleidingen - Raad van Beheer incl. - heeft doorlopen, blijkt dat men de voorwaarden voor de bouw zo hoog heeft gesteld, en de uitvoeringstermijn zo kort, dat geen enkele bouwconstructeur het project wil promoten. Met andere woorden: geen project Arsenaal. Althans niet in de onmiddellijke toekomst.

De bevoegde commissies zullen zich nu opnieuw over deze materie buigen, en tegen midden februari wordt een oplossing verwacht. Wellicht zal voorgesteld worden dat het project in een aantal "deelprojecten" zal worden opgesplitst (een aparte uitbesteding voor het congressentrum, een aparte uitbesteding voor de studentenkotens, etc.). Het Arsenaal-project was immers te gedifferentieerd voor de promotors. De bouw van studentenwoningen blijft echter prioriteit.

Of een aantal van deze woningen ook nog aan sociaal tarief zullen worden verhuurd, blijft zeer de vraag, de uitbating van de koten komt immers de VUB en de privé - en niet de sociale sector - toe.

Een tweede project, dat voorziet in de bouw van studentenwoningen, ter waarde van 120 miljoen BF (hoeveel koten dat zullen zijn moet nog worden uitgemaakt - dit hangt al van de kostprijs van de woning) zal echter door de Sociale Sector Studenten worden opgestart. Beheer, toewijzing en uitbating van deze (100 à 200) koten komt volledig de Sociale Sector ten laste. Daar waar dit project aanvankelijk een aanvulling was op het Arsenaal, wordt het nu - noodgedwongen - een compensatie. Hoedanook, de inbreng van studenten in het huisvestingsbeleid blijft gewijvaard, en dat is toch van primordiaal belang!

Anthony

Antoine

Afgevaardigde Studenten in de Raad van Beheer voor fac. ESP

Voor wie in de hele heisa rond de financiering van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek een beetje de pedalen kwijt is, gingen we op zoek naar de sponsoren, de gesponsorden en wat er (nog) gesponsord wordt. Kort gezegd: wie krijgt wat voor welk onderzoek. In Vlaanderen maar vooral: aan de VUB. Prof. P. Dewilde - voorzitter van de Onderzoeksraad (zie verder) - deed ons een ander uit de doeken.

Wel Prof. Dewilde, waaruit moet de "fundamentele wetenschapper" putten om aan de bak te komen?

Men maakt best een onderscheid tussen enerzijds de financiering van het fundamenteel onderzoek en anderzijds de kredieten voor toegepast onderzoek. Voor het FUNDAMENTEEL ONDERZOEK, het onderzoek zonder directe economische finaliteit, zijn er vier bronnen van waaruit men inkomsten derft. Een eerste bron voor Vlaanderen is het NFWO (Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek) dat werkt binnen het kader van het Ministerie van Onderwijs. Gezien de (steeds meer) vastgelegde andere begrotingsposten bij onderwijs is het NFWO-budget van 1.5 miljard ('90) voor '91 gedaald met 300 miljoen. Nu moet men goed beseffen wat dit betekent: van de nog overblijvende 1.2 miljard liggen er ongeveer 550 miljoen vast voor de vast benoemde navorsers, een goede 300 miljoen dekt de wedden van de tijdelijke benoemde vorsers. Dit laat, de werkingskosten van het NFWO hier nog afgetrokken, een driehonderd miljoen over voor nieuwe initiatieven (n.v. 600 miljoen het jaar daarvoor) waarvoor werkingskosten en uitrusting nodig zijn. Dat maakt het onmogelijk voor het NFWO om degelijk te werken. Aan Vlaamse zijde werd dan ook beslist vanaf '91 een paar miljard extra te zoeken. Het werd een uitdovend kader geschapen voor de vast benoemden; m.a.w. er worden geen nieuwe vast benoemden meer aangenomen en ten tweede zou geen nieuwe uitrusting meer gefinancierd worden.

Een bedrijf in falig dus.

Inderdaad, er blijven enkel nog gelden te verdelen voor werkingskosten. Ook voor internationale samenwerkingsprojecten is dat nauwelijks dramatisch: voor het Interuniversitair Instituut voor Kernwetenschappen (IKW) bijv., waarvan in het kader van internationale projecten twee grote ploegen aan de VUB het grootste deel van hun inkomsten kregen: de groep rond Prof. Lemon en die rond Prof. Reingier die aan fundamenteel research in fysica doen.

U noemt hier nu twee projecten maar ik kan me voorstellen dat de VUB op meer terreinen actief is met betrekking tot fundamenteel wetenschappelijk onderzoek.

Globaal genomen beschikt de VUB over 13% à 14% van de Vlaamse kredieten voor fundamenteel wetenschappelijk onderzoek. Een toekenning die we trouwens aanvechten omdat die vast ligt op basis van een nogal idiote verdeelsleutel, nl. het aantal betaalbaare gediplomeerden van de tweede cyclus van een aantal afgelopen jaren. Dit slaat dus niet op de meeste buitenlandse studenten aan de VUB die door ABOS, buitenlandse beurzen enz. gefinancierd worden en dus niet in de berekening kunnen worden opgenomen. Onderzoek op de universiteit wordt dus gefinancierd op basis haar onderwijsopdracht! Wat het een en het

ander met elkaar te maken heeft vraag ik me nog steeds af! In praktijk komt het erop neer dat 45% van de kredieten voor fundamenteel onderzoek naar de K.U. Leuven gaan en de rest onder de andere units moet worden verdeeld.

De concrete betoelaging binnen de instellingen gebeurt door de Raad van Beheer van het NFWO. Een onderzoeker kan dus steeds vrij een projectvoorstel indienen bij het NFWO waarna, bij gunstige selectie door de bevoegde commissies, het rectoraat akte neemt van welke projecten met de betoelaging van haar unit moeten gefinancierd worden.

Gaat u misschien verder met de andere financieringsbronnen van het fundamenteel onderzoek.

Naast de NFWO-gelden zijn er eerst en vooral de zgn "geconcentreerde onderzoeksakties" (voor de VUB zo'n 45 miljoen per jaar). Dit zijn door de instelling (de universiteit) voorgestelde fundamentele onderzoekingen rond een gegeven tema. Op de VUB is het de Onderzoeksraad (OZR) die een aantal geselecteerde groepen onderzoekers aanspreekt om een voorstel in te dienen dat eventueel als geconcentreerd onderzoek zou kunnen gefinancierd worden.

Is dat niet een louter eksakte wetenschappelijke bedoening; ik kan me voorstellen dat mensen uit de humane wetenschappen zich hierin een beetje tekort gedaan voelen: al die dure projecten van de eksakte wetenschappers...

De onderzoeksraad bestaat uit afgevaardigden van alle korpsen van alle fakulteiten: professoren, leden van het wetenschappelijk personeel (WP) en studenten (afgevaardigd door de studenten in de Raad van Beheer - nog maar eens aangebond dat het STEMEN voor een afgevaardigde van belang is! N.v.d.a.).

Binnen deze OZR zijn er drie subcommissies: één van de humane, één van de eksakte en de toegepaste en één van de bio-medische wetenschappen. Het bureau dat de dagelijkse werking waarnaemt - met leden uit elk van deze drie categorieën kent de gelden toe aan deze groepen: humane, eksakte en/of bio-medische wetenschappen. Een relatief ingewikkelde procedure die redelijk vlot verloopt, ook al omdat er een zeer goede administratieve ondersteuning komt vanuit *Research & Development* (1) komt. Een "normale" geconcentreerde onderzoeksaktie loopt gewoonlijk een vijftal jaren en kost zo'n 45 miljoen. Gezien dit het budget is dat er jaarlijks aan de VUB aan geconcentreerd onderzoek wordt uitgegeven lopen er steeds, parallel, een vijftal projecten: op het ogenblik o.m. een project rond diabetes (o.l.v. Prof. Pipeleers), in het domein van de komposiematerialen (o.l.v. Prof. Dewilde), i.v.m. het elektronisch beheer van financiële transacties (o.l.v. Prof. Deschutter).

Andere bronnen voor fundamenteel onderzoek?

Naast deze van het Ministerie van Onderwijs uitgaande gelden (NFWO, geconcentreerd onderzoek) komen er inkomsten van het Staatssecretariaat voor wetenschapsbeleid. Vanuit deze hoek werden de Interuniversitaire Aantrekkingspolen (IUAP's) opgericht. Dit is de uitwerking van de idee van het opzetten van een netwerk tussen verschillende instellingen. Men zet een onderzoek op rond een pool (bijv. de KUL, de VUB, de RUG, ...) en een aantal andere instellingen - satellieten - werken rond een deelaspect van het project.

De VUB heeft twee polen: één rond medische beeldverwerking en één rond artificiële intelligentie, en verder zijn er aan de VUB een tiental satellieten.

Belangrijk voor het financieren van fundamenteel onderzoek is de VUB zelf: als eerste instelling (al vanaf 1974) en consequent in stand gehouden, is de financiering door de VUB van - op het ogenblik 48 - vorsers die voor een periode van maksimum vier jaar aangesteld worden. Op het ogenblik bedragen de kredieten voor onderzoek door de VUB 40-45 miljoen per jaar.

Marginaal zijn er dan ook nog de gelden uit schenkingen...

Kunnen we het misschien eens hebben over het TOEGEPAST onderzoek.

Voor de VUB zijn daarvoor drie oorsprongen. In eerste instantie het ministerie van economische zaken waarvan de belangrijkste bron het Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Onderzoek (vroeger het IWONL) is dat onderzoek financiert dat voor de helft door het Instituut, voor de helft door een bedrijf (eventueel in partnership met een zelf gekozen universiteit) wordt gesponsord. Het initiatief gaat hierbij uit van het bedrijf (dat een aanvraag tot het IWT richt) dat hiervan dan ook de resultaten opstrijft.

Hoeveel vorsers worden er van de VUB hiervoor ingezet?

Op het ogenblik zijn dat er dat maar een tiental, maar na de stabilisering van de hernieuwde (gereguleerde) instelling zullen er dat wel weer een aantal meer zijn.

Voor het opnemen van industriële projecten werd er voor '91 2.5 miljard begroot (=2x de begroting van het NFWO).

De twee andere inkomstenbronnen dan?

Voor eerst worden vanuit Europese hoek (waaronder een aantal projecten gefinancierd) internationale samenwerkingsverbanden tussen bedrijven en units waarvoor de VUB zo'n 30 mensen inzet, n.v.d.a.). Opvallend is dat er enkel toegepast onderzoek wordt betaald, een leermeeste dus waarbij op lange termijn het fundamenteel onderzoek het toegepast onderzoek wel zal moeten achterna halen.

Tenslotte is er dan nog het "dienstbetoon aan derde", waarbij een contract wordt aangegaan tussen een bedrijf en een universitaire labo dat voor 100% gefinancierd wordt door dit bedrijf maar waar de resultaten dan ook integraal naar toe gaan. Termijn en onderzoeksobject worden slinkt vastgelegd. Dit is dus onderzoek aan de rand van produktontwikkeling. Eén criteria proberen wij echter steeds onze onderzoekers voor te houden: dat het opdrachten betreft die niet kunnen uitgevoerd worden door privé-instellingen.

En hoeveel inkomsten en personen van de VUB zijn hiermee gemeoid.

Het betreft zo'n 160 miljoen aan geïnde kredieten en een veertigtal personen die hiermee bezig zijn.

Tot zover dit gesprek... Volgende keer proberen we een "fundamenteel researcher" aan de haak te slaan die ons eens vertelt aan welke projecten er binnen onze instelling geld wordt gespendeerd.

Patrick C., g.w.b. V.O., uitgef. a.d. Moelal Met dank aan R&D voor hun informatie en bereidwillige medewerking.

Donderdag 16 januari was de Ancienne Belgique versierd met spandoeken van Panorama De Post, de ASLK en L&M (My way). De reden? De uitreiking van 'de Gouden Prosper', een prijs van 250.000 F voor de beste Belgische rockgroep van het afgelopen jaar. Hoewel ik bijlange geen kenner of uitgesproken fan ben van de laureaten, vond ik het toch een leuke gelegenheid eens nader kennis te maken met Charles et les Lulus, Gorky, Tom Wolf, The Scabs en Beverly Jo Scott.

Charles et les Lulus openden het speldek met een krachtig ritme waar het publiek nog niet voor opgewarmd was. Wat dan ook het commentaar van Arno ontlokte "Allé, beweegd'ke wa." Arno bleef overigens zijn mythe van dronkelap trouw en stond zwalpend te lallen in zijn microfoon. Voor mij had het veel weg van over-acting, maar dat zal persoonlijke smaak zijn. Zijn Russische dans, opgedragen aan de laatste communist, werd in ieder geval fel geapprecieerd, alsook zijn commentaar op "die VTMers en VIP's die zich nu aan het bezuipen zijn in de loge".

Tweede in het rijtje was Gorky. Een eenvoudige bezetting (twee gitaren en een drum) en een stevige sound: back to the roots? Er ontbrak echter iets aan hun uitstraling, en ook het publiek zou later op de avond laten blijken dat ze Gorky zeker niet de sterkste act van de avond vonden. Lag het aan hun muziek, of aan de smoeien die hun zanger trok na elke zin, of aan de te simpele bezetting (als de eerste act was het publiek niet zo duister huide, zodat ik hem eerst niet vond)?

Na al dat rauwe gitaargekluis zorgde Tom Wolf voor afwisseling. Een prachtige stem en het samenspel van zijn folkgitaar met een ander gitaar-achtig instrument: het kon mij zeer bekoren, maar het publiek werd er jammer genoeg niet wakker van, zodat het genre enigszins bedroeven werd. Wat mij betreft alvast het betere werk.

Als voorlaatsten volgden de Scabs akoestisch. Wat we daar juist onder moeten verstaan, weet ik ook niet, want er bleef nog steeds een elektrische gitaar en een synthesizer over. Maar het konk inderdaad wel allemaal akoestisch, en de trommels op de achtergrond gaven er een exotisch tintje aan. Zeker mooi om naar te luisteren, maar echt beter dan op de plaats, vond ik het nu ook weer niet.

Last but not least, kwam Beverly Jo Scott, een naam die mij niets zei. Tot bleek dat ik meer nummers van haar herkende dan van de andere groepen die avond. En niet alleen kende ik ze, ze werden ook veel professioneler gebracht dan de andere acts. Voor mij was dit de revelatie van de avond, en het publiek dacht er net zo over. De muziek, het samenspel, het show-element, de beeldregie van het grote videoscherm, de belichting: het liep allemaal perfect gesmeerd (zonder daarom inspiratiekloos over te komen, zoals bv. aan Dire Straits verwezen wordt).

Er ontstond dan ook groot ongenoegen en zelfs (jammer genoeg) boe-geroep, toen uit de omslag van de gerechtsdeurwaarder bleek dat Gorky met de prijs ging lopen. Er dient bij vermeld dat het besluit reeds op 10 oktober genomen was, en dus geen uitstaans had met de prestaties van de groepen op die donderdagavond. Jammer voor B.J. Scott.

Patje

Moelal

Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozems aller tijden, verenig u !
Post jullie briefje in de Moelal-briefbus in de cafetaria (tussen kiosk en kassa).

Analvabeed

Oh ! Ramp !
Uit een onderzoek is gebleken dat 80% van de studenten analvabeed is !
S. Chrijfertje

Dit is geen chantage

Ik heb met een vriend gewed dat ik deze week in het Moelalblad zal staan. De inzet van de weddenschap is een fles Wortegemse en een spaghetti in de Shamrock. Als ik er niet instaat, stel ik jullie verantwoordelijk en kom ik de muren van jullie pas-geverfde lokaal besmeuren. Indien ik er wel instaat, zal ik jullie in de toekomst niet meer lastig maken en nodig ik de hoofdredactrice uit voor een drank (van de Wortegemse die ik ga krijgen). Dit gezegd zijnde hoop ik op een prettige samenwerking.

Tjoel Smoel

De zingende Limburgers

"Moeilijkheden bij de spraakproductie hebben dikwijls te maken met letsels in de Broca-zone. Deze zone is een deel van de cortex, gelegen op de linkerkant van de hersenen. Zingen blijft evenwel mogelijk, zelfs indien er letsels in de Broca-zone zijn." Uit de cursus "Inleiding tot de psychologie", I. Ponjaert-Kristoflensen.

Bij deze is het verboden nog ooit te lachen met Limburgers, aangezien het niet fatsoenlijk is om de spot te drijven mensen met een handicap (of het nu been, oog of Broca-zones).

Brockny de Eerste

Vrij zinnig

Ik ben op zoek naar een alternatief voor het woord "Godsnaam". Ik ben namelijk vrijzinnig.

A. Klerikal

Dekken

- Wist je dat...
- 1) Mijn denken over vrouwen neukgericht is...
 - 2) Ik knuffel om lucky-fuck te doen...
 - 3) Ik een homo-erotische hetero ben...
 - 4) Mijn spreekuren tussen 12u-14u op het SoR lokaal zijn...
 - 5) Ik Ja-Ma aantrekkelijk vind...
 - 6) Mijn hersenen zich in mijn rechter teelbal bevinden.

De dekhangst

Ofwel heb je een kleine rechter teelbal, ofwel ben je een stoefier. In beide gevallen is het dekken slechts een erotische droom jouwentwege.

Jeugd & Vrijmetselaarj

G.T., bijgenaamd Frédéric Leirmans, is inderdaad één van de meest eminente vrijdenkers van de VUB: hij denkt veel aan vrijen.

Veerie

Raak

Sssshhhhhhhhhhhh! deed de citroenschijf
Péts! deed de kaak
Aï! deed David
... Het was raak!

Vers Sap

Boehoe!!!

Ik loop hier al dagen rond, vind noch mijn kot, noch de VUB terug. Wie heeft mijn bril gevonden? Gelieve mij op te sporen (ergens in een mistbank dicht bij water, denk ik) en me dringend mijn neussieraad terug te bezorgen. Grote beloning.

(sorry, ik vind ook mijn naam niet meer!)

Natuur Iijk

Er loopt een nieuw soort kat met een raar kapsel op de campus rond.

Tibby

Tiens, zou Dierjunde hier soms meer van af weten ?

Klacht!

Wanneer verschijnt in jullie blad ook eens een artikel over het hetero-zijn? Alsof dat altijd even makkelijk is!

Potje zonder deksel

Misschien als de hetero's uitsterven en heteroseksualiteit een taboe wordt..

dinsdag 11 februari

Eindelijk ook eens op de VUB !
Na het succes op het zangfeest !

KATASTROOF

gevolgd door
Pers-Keps-TD

BSG-zaal, 21 u
(volledig optreden : ± 2 u)
Inkom : 150-200 fr. (incl. TD)
vkv : kringbesturen, restaurant, Dienst Cultuur

Ontwerp zélf de kaft van de nieuwe codex !!!

De wetenschap vordert met rasse schreden, overal is men aan het moderniseren en het enige dat momenteel moervast zit is het vormingsproces van een Belgische regering.

Ook bij de Polytechnische Kring staat de tijd niet stil en werd besloten het uiterlijk van onze teergeliefde Codex Studiosorum Bruxellensis een grondige facelift te geven. Hoe zal dat nieuwe kaft er dan wel mogen uitzien, vraagt U zich ongetwijfeld af, en wij moeten toegeven dat we even benieuwd zijn als U. Op heel democratische wijze wordt er namelijk een wedstrijd georganiseerd en uit de inzendingen wordt dan (op misschien iets minder democratische wijze) de beste creatie gekozen.

Tot uiterlijk 1 juni 1992 om 22.00 u. hebt U de tijd om uw ontwerp binnen te

zieren op het PK-lokaal (blok K lokaal K-007). Al de inzendingen zullen met open armen ontvangen worden, met dien verstande dat er slechts 3 (drie) kleuren mogen gebruikt worden, nl. zwart en ons welgekende VUB-blauw en -oranje (in tegenstelling tot zwart is wit geen kleur, wat reden is tot discussie, maar soit; het zij zo). Op vrijdag 10 juli, samen met de PK-receptie, zal dan de plechtige prijsuitreiking voor het beste kaft plaatsgrijpen. En dan nog voor de studenten die het nut van een dergelijke creatieve inspanning niet inzien: prijsuitreiking betekent het uitreiken van een prijs, in dit geval met name 1 fantastische CD-speler.

In blijde verwachting van massa's artistiek hoogstaande ontwerpen groeten wij U op de meest vrijzinnige wijze.

Het PK-bestuur

Sensatie!!!

Coördinator Sociale Sector gijzelt voorzitter SoR.
Spectaculaire ontsnapping via raam!

Op woensdag 22 januari 1992 deed er zich op de campus Oelenplein een spectaculaire gijzelactie voor. Omstreeks 17 uur werd de voorzitter van de SoR, de heer JaMa, door de secretaresse van de Sociale Sector opgesloten in zijn bureau. Zij had hiertoe de opdracht gekregen van de heer Marcelis, coördinator van de Sociale Sektor. De bedoeling was waarschijnlijk de heer JaMa een slecht figuur te laten slaan op de receptie die later op de avond zou doorgaan, door hem niet de tijd te gunnen zich op te trissen en behoorlijk aan te kleden.

Na een lichte paniek hervond de heer JaMa zijn kalmte. Even een snel beraad met zichzelf vooraleer hij besloot door het venster te kruipen en op deze spectaculaire wijze te ontsnappen. Snel haastte hij zich daarna naar zijn kot, waar hij zich omkleedde in smoking om dan terug te keren naar zijn "gevangenis". Daar wachtte hij zijn gijzelnemer op, die omstreeks 18 uur terugkeerde om het slachtoffer te bevrijden

Op foto : JaMa bij zijn vrijlating

en samen met hem naar een receptie te gaan. Met stralende lach kwam de heer JaMa tevoorschijn, tot grote verbazing van de heer Marcelis.

De Moelal was er bij!

Reporterie

Op foto van rechts naar links : de heer JaMa, de heer Marcelis en onze ster-reporter Nic Van de Marliere

Zoekertjes

I am a 28 year old graduate in agricultural economics and would like to correspond with students from the VUB

Melburn City
264 King Georges Road
Lakemba NSW 2195
Australia

TEKPEGEVA: COMP SPELL (EVEROT)
OM DE VERVEL TDNS KANT UREN TE
VERDRIJVEN. INL LOK B005

Snotdoff

Om geld in te zamelen voor een project in de lijn van "Red Laurence" hebben kinderen in Zwalm besloten een Eiffeltoren te bouwen met WC-rollietjes. Ze hebben tegen april tienduizenden rollietjes nodig. Wie helpt ons verzamelen? Alle lege rollietjes kunnen naar het Moelal-lokaal gebracht worden, waar een papieren zak staat speciaal hiervoor bestemd. Alvast bedankt in naam van de kinderen en ook namens mezelf.

Isabelle

Te koop : Valschem, zo goed als nieuw. Nog nooit geopend. Doorsnee 2.25. Kleur: marineblauw. Prijs o.t.k.

Voor meer inlichtingen :

Johan DT
AZ-VUB
Dienst reanimatie

Dear friend,
My name is Alexander. I live in Minsk City, USSR-CCCP. I am 22 years old. I would like a pen-friend in Belgium. My address is:

Ковалёв Александр
ул. гоУ ева 14-29р
г. Мдцск

De rubriek zoekertjes valt buiten de verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie behoudt zich het recht zoekertjes niet te plaatsen.

Studentikoziteit en Vrij Onderzoek

Op de halfjaarlijkse algemene vergadering van de Studiekring is besloten om het dragen van toga's opnieuw te introduceren. De bedoeling hiervan vloeit voort uit de nog steeds geïsoleerde positie van de Studiekring in het studentenleven. Aan het voorstel werd gekoppeld dat het ontwerp van de toga's, om redenen van zelf-relativering en zelf-critiek een paterspij met witte koord en lakkel rond de nek, door het praesesconvent diende te worden gedaan.

Waarom wil de Studiekring zich opnieuw engageren in de studentikoziteit?

Evenals de andere kringen ligt de betekenis van VO voor een groot stuk in haar historische achtergrond. Daarbij is niet enkel het recente doch ook het verre verleden van belang. Een getuige hiervan is de tentoonstelling handelend over de sluiting van de ULB tijdens de tweede wereldoorlog, waarin ook VO een rol gespeeld heeft. In dat verre verleden, wanneer weten wij zelfs niet meer, werden er door de leden van de Studiekring toga's gedragen. Dat dit nu nimmer meer het geval is betekent dat er binnen de Studiekring besloten is een andere koers te gaan varen, uitgaande van een eigen vrije interpretatie van wat de rol van de Studiekring dient te zijn. Alhoewel wij over deze beslissingen geen oordeel kunnen vellen, achten wij de tijd rijp dat er enige verandering in de situatie

De mogelijkheid dat VO al dan niet toga's gaaf dragen buiten beschouwing gelaten is het zeker dat, uitgaande van de vrijzinnige traditie van onze universiteit, wij een rol in de studentikoziteit te vervullen hebben. Nuis het reeds zo dat gedurende de cantussen en andere studentikoze activiteiten het Vrij Onderzoek als lema wordt aangehaald. Hierbij kan het echter niet blijven. Het Vrij Onderzoek moet niet enkel in de aandacht worden gebracht. Daarnaast moet het ook onderzocht, geanalyseerd, tot op de grond afgebroken en heropgebouwd worden. Wij menen dat dit de primaire taak is van iedereen die zich inlaat met dit principe. Uiteraard dient dit niet letterlijk genomen te worden. Degene die begrijpt wat hier geschreven staat, weet wat er bedoeld wordt. Aan u de eer om te beslissen.

Binnen de studentikoze wereld zou het de taak van de Studiekring kunnen zijn, zoals het in het verleden waarschijnlijk het geval is geweest, om de leemte die rond dit aspect van onze universiteit bestaat op te vullen. Daarom wordt rond de discussie over het al dan niet dragen van toga's een meer dieper liggende discussie aangeraakt, nl. over het vrijzinnig karakter van onze campus en haar studentenleven. Dit moet men in het achterhoofd houden als men zich een oordeel velk over deze misschien vreemde wens van de Studiekring.

De argumentatie als zouden de bureleden

van VO niet op de hoogte zijn van de tradities en gewoonten binnen het studentenleven gaan slechts ten dele op. Een aantal van ons zijn gedoopt, en nemen, zij het op beperkte schaal, afdel deel aan het studentenleven. Ook binnen de kring is er een grondige discussie geweest omtrent deze materie. Wij erkennen dat er wat dit betreft inderdaad een probleem bestaat. Het is echter niet onoverkomelijk. Zoals het door sommige personen nu wordt gesteld, moet VO zich onderwerpen aan de folklore. VO moet eerst naar cantussen komen, alvorens zij het recht verkrijgt een toga in te voeren. Daarbij vergeet men de eigenlijke bedoeling van de studentikoze traditie en plaatst men ze op een zaligmakend verhoog. Studentikoziteit, uitgaande van de traditie, heeft als eerste en voornaamste doelstelling het in vraag stellen en relativeren van elke vorm van gezag. Dat is iets wat Folklore Akademie in gedachten mag houden. Haar rol is het levend houden van de studentikoze traditie, en niet het conserveren of op formal zetten ervan, zoals zij nu probeert te doen. Elk sociaal systeem heeft zijn eigen intrinsieke dynamiek. Bovendien vertegenwoordigt FA een moreel gezag en is als dusdanig geen wetgevende instantie. Indien zij dit wel wil worden is het wenselijk over te schakelen op een meer democratische structuur. In de traditie ligt overigens opnieuw een raakpunt met de mogelijke positie van de Studiekring. Het Vrij

Onderzoek als alternatief van of reactie op het Katholieke geloof heeft te lang geteerd op de intellectuele gezagsreputatie van haar voorvaders. Als bron van leven heeft dit principe dringend nood aan een radicaal nieuwe invulling als verzekering tegen de reële dreiging dat de mogelijkheid, te komen tot een echt vrij gedachtengoed voorgoed gelnuikt wordt. Die dreiging is beangstigend reëel. Hetgeen momenteel in Europa gebeurt op het vlak van onderwijsbeleid overtreft elk voorsellingsvermogen. Het bewezen feit dat de kerk hier een doorslaggevende rol in speelt mag bij elke echte of vermeende vrijzinnige op zijn minst de vraag naar de weerbaarheid van de vrijzinnigheid doen rijzen. Daarom is het wenselijk om ook de ideologie, ondanks de veelheid aan varianten, van de vrijzinnigen te relativeren, om zo de weg vrij te maken voor verandering. Daarom ook het symbool van de paterspij.

Tot slot nog dit: Het is niet omdat je een toga draagt dat je studentikoos bent, inderdaad. Dat gaat echter voor iedereen op. Bovendien is het niet zo dat je niet studentikoos bent als je geen klak draagt!

Zoals gezegd, Ni dieu ni maitre, ook en vooral op de VUB, ook en vooral voor de studenten.

Jack Van Handenhove,
Voor SK Vrij Onderzoek NDNM.

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, in samenwerking met BSG. Dienst Kuituur en Studiekring Vrij Onderzoek.

Adres
De Moeial
Gebouw Y
Pleinlaan 2, 1050 Brussel
Tel. 02-641 23 38

Coördinator
Wouter Walgraeve

Hoofdreductrice
Isabelle Vandercasseyen

Redactie
John De Coninck, Johan Vansintejan, Rudi Bettens, Jack Van Handenhove, Karin Verelst, Koen Van den Durpel, David Roofthoofd, Paz, Luc Verhelst, Jurgen Oste.

Medewerkers
Koen Letever, Edwin Hacken, Frank Bolata, Geert Acke.

Illustraties
Elisabeth van Son, Edwin Hacken, Rudi Bettens, Isabelle Vandercasseyen, Wim Castermans, Theo, archief.

Verantwoordelijke uitgever
Geert Baetens
Pleinlaan 2

De redactie is niet verantwoordelijk voor artikels van VO en BSG.

G.K. en de Moeial stellen voor :

ADDAMS FAMILY PARTY

woensdag, 12 februari 1992

De Moeial gaat ook fuiven! En niet zomaar gewoon effe de benen losgooien.

Samen met G.K. houden we een spetterende "Addams Family Party". Op die party geven we niet enkel ambiance, maar ook heel veel vrijkaarten, T-shirts, CD's en tal van andere gadgets van betreffende film weg. Gegarandeerd geslaagd, dus.

Binnenkort in de Moeial

- A.Z.-Jette : spermabanken
- SJERP en abortus
- dossier huisvesting

Barto matic